

**UCHWAŁA NR III/52/2024
RADY MIASTA GLIWICE**

z dnia 27 czerwca 2024 r.

w sprawie częściowego rozpatrzenia skargi na działania Prezydenta Miasta Gliwice oraz stwierdzenia braku właściwości do rozpatrzenia skargi w pozostałym zakresie

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 609 z późn. zm.), art. 229 pkt 3 oraz art. 231 i 237 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), na wniosek Komisji Skarg, Wniosków i Petycji

**Rada Miasta Gliwice
uchwala, co następuje:**

§ 1. Uznać skargę na działania Prezydenta Miasta Gliwice, określone w punktach I, VI, VII, VIII, IX, X, XI i XII skargi, za bezzasadną, z przyczyn określonych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Stwierdzić brak właściwości Rady Miasta Gliwice do rozpatrzenia skargi, w części dotyczącej punktów II, III, IV i V skargi, z przyczyn określonych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Zobowiązać Przewodniczącego Rady Miasta Gliwice do poinformowania osoby skarżącej o sposobie załatwienia skargi w części dotyczącej działania Prezydenta Miasta oraz pouczenia, że podmiotem właściwym do rozpatrzenia sprawy w zakresie określonym w §2 jest Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta
Gliwice

Marek Pszonak

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności kierownika gminnej jednostki organizacyjnej jest rada gminy. Jednocześnie, zgodnie z art. 18b ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, Rada Miasta rozpatruje skargi na działania Prezydenta Miasta i gminnych jednostek organizacyjnych oraz wnioski i petycje składane przez obywateli. W tym celu powołuje Komisję Skarg, Wniosków i Petycji.

Pismem z dnia 5 kwietnia 2024 r. osoba fizyczna złożyła, w imieniu swoim oraz innych podpisanych pod pismem osób, skargę na działanie Prezydenta Miasta Gliwice w zakresie organizacji konkursów na dofinansowanie opieki nad dziećmi do lat 3 w latach 2020-2023. Skarżący sformułowali w swoim wystąpieniu następujące zarzuty: (I) niejasny sposób powoływania członków komisji konkursowej, (II) niejasne kryteria formalne konkursu, (III) niejasne kryteria merytoryczne konkursu, (IV) brak uzasadnień na kartach oceny merytorycznej, brak transparentności w ocenie ofert i brak możliwości weryfikacji poprawności dokonanej oceny, (V) brak publikacji pełnych wyników konkursu, (VI) brak udostępnienia wyników konkursu wraz z uzasadnieniem na wniosek, (VII) brak podstawy prawnej do przyznawania dotacji na dwa lata budżetowe, (VIII) nierówne traktowanie beneficjentów w zakresie aneksowania umów, (IX) brak informacji o administratorze danych osobowych, (X) fakultatywne zasady zwrotu dotacji, (XI) prowadzenie kontroli z pominięciem ustawy Prawo Przedsiębiorców oraz (XII) zachęcanie przedsiębiorców do stosowania praktyk niezgodnych ze stanowiskiem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Należy nadmienić, że część zagadnień poruszonych w skardze była i jest przedmiotem postępowań sądowno-administracyjnych zainicjowanych skargami wniesionymi przez jedną z osób podpisanych na skardze. Czynności w postaci ogłoszenia konkursu lub ogłoszenia wyników konkursu stanowią bowiem "inne niż określone w pkt 1-3 akty lub czynności z zakresu administracji publicznej dotyczące uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa" - w rozumieniu art. 3 § 2 pkt 4 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Taka kwalifikacja prawna tych czynności wynika z wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 grudnia 2020 r. (SK 12/20). Jednocześnie należy zwrócić uwagę na przepis art. 240 Kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którym: "Gdy skarga dotyczy sprawy, która nie podlega rozpatrzeniu według przepisów kodeksu (art. 3 § 1 i 2) albo nie należy do właściwości organów administracji publicznej, przepisy art. 233-239 stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem, że w miejsce pozostałych przepisów kodeksu stosuje się przepisy postępowania właściwego dla danej sprawy". W niniejszej sprawie dotyczy to zarzutów zawartych w pkt II i III dotyczących zarządzeń o ogłoszeniu konkursu oraz pkt IV i V - w zakresie, w jakim dotyczą zarządzeń o rozstrzygnięciu konkursów. W pozostałym zakresie skarga dotyczy okoliczności, które nie podlegają kompetencji sądów administracyjnych, w związku z czym winna zostać rozpatrzona przez Radę Miasta Gliwice.

Wystąpienie zostało przekazane do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji (dalej zamiennie: Komisja) celem przeprowadzenia czynności wyjaśniających. Na posiedzeniu w dniu 10 czerwca 2024 r. Komisja omówiła ww. skargę, a także wyjaśnienia przekazane przez Zastępcę Prezydenta Miasta pismami z dnia 30 kwietnia 2024 r. oraz 14 maja 2024 r. Po przeprowadzeniu dyskusji, Komisja jednogłośnie zajęła stanowisko w sprawie uznania skargi za bezzasadną.

W toku prac Komisja zapoznała się z wyjaśnieniami Zastępcy Prezydenta Miasta przedstawionymi w piśmie z dnia 30 kwietnia 2024 r. Z przedstawionych Komisji obszernych pisemnych informacji wynika, że proces organizacji konkursów na dofinansowanie opieki żłobkowej w Gliwicach, w tym: wybór członków komisji konkursowej, ocena ofert przez komisję konkursową, możliwość zapoznania się przez oferentów z warunkami realizacji zadania, wzorami ofert i umów, publikacja i udostępnianie wyników konkursu oraz prowadzenie czynności kontrolnych, przebiegają na podstawie i zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem i zarządzeniami Prezydenta Miasta Gliwice.

Mając na uwadze powyższe, Komisja rekomenduje Radzie Miasta Gliwice uznanie skargi za bezzasadną, co wynika ze stanowiska przyjętego przez nią w dniu 10 czerwca 2024 r.

Zgodnie z art. 239 Kodeksu postępowania administracyjnego „w przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.”